

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 16 Οκτωβρίου 2020 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος, Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 17-9-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1301/18-9-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «*****», νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «πρώτη προσφυγή»).

Και την από 14-9-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1287/15-9-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «*****», νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «δεύτερη προσφυγή»).

Κατά του αναθέτοντος φορέα «*****», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Και του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη αμφοτέρων των προσφυγών, οικονομικού φορέα με την επωνυμία «*****», νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «πρώτη παρέμβαση»).

Ως και του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη αμφοτέρων των προσφυγών, οικονομικού φορέα με την επωνυμία «*****», νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «δεύτερη παρέμβαση»).

Με τις ως άνω προδικαστικές προσφυγές, οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της από 7-9-2020 κοινοποιηθείσας σε αυτούς, Απόφασης με αρ. ***** του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος, ως προς την πρώτη προσφυγή κρίθηκε

ως αποδεκτή η προσφορά του πρώτου και του δεύτερου παρεμβαίνοντος και ανεδείχθη ο πρώτος προσωρινός ανάδοχος και ως προς τη δεύτερη προσφυγή, κρίθηκε αποδεκτή η προσφορά του πρώτου και του δεύτερου παρεμβαίνοντος και του πρώτου προσφεύγοντος και ανεδείχθη ο πρώτος παρεμβαίνων προσωρινός ανάδοχος, όσον αφορά τη διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης *****, εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 1.980.000 ευρώ άνευ παρατάσεων, η οποία προκηρύχθηκε με τη με αρ. πρωτ. ***** διακήρυξη, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 4-5-2020 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ***** την 8-5-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α *****.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ***** και ποσού 9.900,00 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ» και για την άσκηση της δεύτερης προσφυγής κατεβλήθη το παράβολο με αρ. ***** και ποσού 9.900,00 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ». Απορριπτέος πάντως τυγχάνει ο ισχυρισμός του δεύτερου παρεμβαίνοντος, περί ανεπαρκούς παραβόλου αμφοτέρων των προσφυγών, καθώς το ύψος του υπολογίζεται κατ' άρ. 363 παρ. 1 Ν. 4412/2016 επί τη βάσει της εκτιμώμενης αξίας της υπό ανάθεσης σύμβασης και όχι επί της δαπάνης ενδεχόμενης μελλοντικής παράτασης της, επαφιομένης στη διακριτική ευχέρεια του αναθέτοντος, ως προαίρεση και η οποία είναι αβέβαιη ως προς το αν και για ποιο χρονικό διάστημα θα ασκηθεί (ΔΕφΑθ 451/2018).

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας λόγω εκτιμώμενης αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ, στην αρμοδιότητα

της ΑΕΠΠ, ασκούνται μετ' εννόμου συμφέροντος και εμπροθέσμως οι από 17-9-2020 και 14-9-2020, πρώτη και δεύτερη προσφυγή, η πρώτη εκ του αποδεκτού και καταταγέντος τρίτου μειοδότη κατά της αποδοχής του πρώτου και δεύτερου μειοδότη και αντιστοίχως, πρώτου και δεύτερου παρεμβαίνοντα και η δεύτερη εκ του τέταρτου αποδεκτού μειοδότη κατά των τριών προηγούμενων μειοδοτών, ήτοι του πρώτου και δεύτερου παρεμβαίνοντα και του πρώτου προσφεύγοντα, κατά σειρά. Απορριπτέος δε τυγχάνει ο ισχυρισμός του δεύτερου παρεμβαίνοντ περί εκπροθέσμου των ως άνω προσφυγών, αφού η προσβαλλομένη εκτελεστή πράξη περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών και ανάδειξης προσωρινού αναδόχου, κοινοποιήθηκε μέσω ΕΣΗΔΗΣ στους προσφεύγοντες την 7-9-2020, χωρίς ουδόλως να οφείλουν αυτοί να την αναζητούν, όπως ο δεύτερος προσφεύγων στη ΔΙΑΥΓΕΙΑ και ενώ ο κατά νόμο τρόπος κοινοποίησης των οικείων πράξεων είναι η λειτουργία ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ του ΕΣΗΔΗΣ, ενώ άλλωστε ουδόλως τα ανωτέρω επηρεάζονται εκ της προ πάσης προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής του δεύτερου παρεμβαίνοντος, που εξάλλου απλώς μνημονεύει και δεν περιέχει την προσβαλλόμενη, με συνέπεια να μην είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι εκ μόνης της από 4-9-2020 κοινοποίησης, όχι της προσβαλλομένης, αλλά της κατ' αυτής στρεφόμενης προσφυγής του δεύτερου παρεμβαίνοντα, οι νυν προσφεύγοντες τυχόν απέκτησαν πλήρη γνώση αυτής της πράξης και της αιτιολογίας της. Ομοίως εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος, ασκούνται η από 25-9-2020 πρώτη παρέμβαση κατά της δεύτερης προσφυγής και η από 28-9-2020 πρώτη παρέμβαση κατά της δεύτερης προσφυγής, ως και η από 28-9-2020 παρέμβαση του δεύτερου παρεμβαίνοντος κατά της πρώτης προσφυγής, οι οποίες κοινοποιήθηκαν την 18-9-2020 και την 15-9-2020 αντίστοιχα, απαραδέκτως και εκπροθέσμως όμως ασκείται η παρέμβαση του δεύτερου παρεμβαίνοντος κατά της από 15-9-2020 κοινοποιηθείσας σε αυτόν δεύτερης προσφυγής. Ο αναθέτων αντικρούει με τις από 8-10-2020 και από 30-9-2020 Απόψεις του κατά της πρώτης και δεύτερης, αντίστοιχα, προσφυγής, κατά των δε από 30-9-2020 Απόψεων, ασκεί ο δεύτερος προσφεύγων το από 7-9-2020 Υπόμνημά του. Επομένως, οι

προσφυγές ως και οι παρεμβάσεις του πρώτου παρεμβαίνοντος και η παρέμβαση του δεύτερου παρεμβαίνοντος κατά της πρώτης προσφυγής, πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά την πρώτη προσφυγή και δη το στρεφόμενο κατά της αποδοχής του πρώτου παρεμβαίνοντος σκέλος της, προκύπτει ότι κατά τον όρο 2.2.3.4.θ της διακήρυξης ορίστηκε ως λόγος αποκλεισμού το σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα, με επισήμανση ότι στην προκείμενη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης υπηρεσιών φύλαξης, ισχύουν τα κατ' άρ. 68 παρ. 2 περ. γ' Ν. 3863/2020, προβλεπόμενα που ορίζουν ότι «Η αναθέτουσα αρχή αποκλείει από τη σύναψη της σύμβασης τις υποψήφιες εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης εάν έχουν επιβληθεί σε βάρος τους, μέσα σε χρονικό διάστημα δύο (2) ετών πριν από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της προσφοράς, τρεις (3) πράξεις επιβολής προστίμου από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας που χαρακτηρίζονται, σύμφωνα με την υπουργική απόφαση 2063/Δ1632/2011 (Β' 266), όπως εκάστοτε ισχύει, ως «υψηλής» ή «πολύ υψηλής» σοβαρότητας, οι οποίες προκύπτουν αθροιστικά, από τρεις (3) διενεργηθέντες ελέγχους ή δύο (2) πράξεις επιβολής προστίμου από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας που αφορούν την αδήλωτη εργασία, οι οποίες προκύπτουν αθροιστικά από δύο (2) διενεργηθέντες ελέγχους.». Αβάσιμα δε ο παρέχων στήριξη στον πρώτο παρεμβαίνοντα τρίτος οικονομικός φορέας ***** σημείωσε στο ΕΕΕΣ του, ότι δεδομένου πως οι οικείες παραβάσεις του δεν έχουν αποκτήσει τελεσίδικη και δεσμευτική ισχύ δεν πληρούται ο λόγος αποκλεισμού 2.2.3.4.θ της διακήρυξης και του άρ. 68 παρ. 2 περ. γ' Ν. 3863/2010, αφού ουδόλως ο ως άνω λόγος αποκλεισμού προϋποθέτει στη νυν διαδικασία τελεσίδικη και δεσμευτική ισχύ, πράγμα που ισχύει μόνο για τον υποχρεωτικό λόγο αποκλεισμού 2.2.3.2.γ. Ο δε πρώτος παρεμβαίνων, παρότι δεν δήλωσε κανένα επανορθωτικό μέτρο, συνομολογεί στο ΕΕΕΣ του και δηλώνει ο ίδιος εντός των 2 τελευταίων προ λήξης χρόνου υποβολής προσφορών εκδόσεις εις βάρος του, πλέον των 3 **** για

παραβάσεις υψηλής ή πολύ υψηλής σοβαρότητας που προκύπτουν από αθροιστικά 3 ελέγχους και 1 **** για παράβαση από αδήλωτη εργασία. Αλυσιτελώς δε ανέφερε στο ΕΕΕΣ της την άσκηση προσφυγών ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων και τούτο διότι, ασχέτως ότι αορίστως επικαλείται αυτό, αλλά και αναπόδεικτα, χωρίς καν να αναφέρει τα δικόγραφα των οικείων προσφυγών και την έκβαση των ενδίκων βοηθημάτων οριστικής και προσωρινής δικαστικής προστασίας, σε κάθε περίπτωση ουδόλως για τη διάγνωση του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.θ απαιτείται τελεσίδικη ισχύς των οικείων πράξεων επιβολής προστίμου. Πάντως, δεδομένου ότι ο ως άνω οικονομικός φορέας με σαφήνεια συνομολογεί λόγο αποκλεισμό του, ασχέτως των νομικών ερμηνειών που προσθέτει επί των οποίων επικαλείται, παρά τη συνομολόγηση του οικείου πραγματικού τη μη συνδρομή λόγου αποκλεισμού και ενώ δεν δηλώνει κανένα επανορθωτικό μέτρο, σε κάθε περίπτωση δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.ζ περί απόκρυψης πληροφοριών, παρά μόνο αυτός του όρου 2.2.3.4.θ, ο οποίος πάντως αρκεί για τον αποκλεισμό του άνευ ετέρου, δεδομένης της μη δήλωσης κανενός προς αξιολόγηση επανορθωτικού μέτρου. Πλην όμως παρά τα ως άνω, κατ' άρ. 308 παρ. 2 Ν. 4412/2016, ο αναθέτων έχει ευχέρεια και όχι υποχρέωση κλήσης του προσφέροντος προς αντικατάσταση του τρίτου οικονομικού φορέα που τον στηρίζει σε περίπτωση λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016, όπως ο ανωτέρω, ουδόλως δε ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται τυχόν κακή ενάσκηση της οικείας ευχέρειας ούτε αιτιολογεί και στοιχειοθετεί αντίστοιχο ισχυρισμό και άρα, ο ως άνω πρώτος κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος λόγος είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον δεύτερο κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος λόγο της πρώτης προσφυγής, ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται υποκοστολόγηση του υπολογισθέντος εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος ωριαίου κόστους εργασίας, ως 6,1745965 ευρώ αντί κατά τον πρώτο προσφεύγοντα 6,195 ευρώ ανά ώρα. Ο ισχυρισμός αυτός ερείδεται σε αιτίαση μεγαλύτερου μηνιαίου μισθοδοτικού κόστους από τον πρώτο προσφεύγοντα, ανερχόμενου άνευ εισφορών σε 830,48 ευρώ αντί 827,73 ευρώ, που υπολόγισε ο πρώτος παρεμβαίνων. Παρότι ο πρώτος παρεμβαίνων δεν εξηγεί τη διαφορά του δικού

του υπολογισμού από την αντιπαράθεση του οικείου πίνακα υπολογισμού της προσφυγής και του αντίστοιχου της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος, προκύπτει ότι η διαφορά δημιουργείται διότι ο πρώτος παρεμβαίνων υπολόγισε ως ημέρες αδείας 24 κατ' έτος, αντί 25 που υπολόγισε ο πρώτος προσφεύγων, παρότι όμως οι ημέρες αδείας σε εξαήμερη απασχόληση για μισθωτό για το πρώτο ημερολογιακό έτος απασχόλησης του ανέρχεται σε 24 και όχι σε 25 ημέρες, χωρίς άλλωστε ο πρώτος προσφεύγων να επικαλείται ότι οι μισθωτοί του πρώτου παρεμβαίνοντος θα διανύουν το 2^ο έτος απασχόλησης του στον ίδιο εργοδότη ούτε να προκύπτει τέτοια υποχρέωση για τον υπολογισμό οικονομικής προσφοράς. Άρα, και αυτός ο λόγος της πρώτης προσφυγής είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον τρίτο κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος λόγο της πρώτης προσφυγής, περί ανεπαρκούς διοικητικού κόστους, προκύπτει πως όπως ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται, ο πρώτος παρεμβαίνων δια του μη υπολογισμού της εισφοράς υπέρ **** στο ασφαλιστικό του κόστος, δηλώνει εμμέσως πλην σαφώς συμπερίληψη αυτού στο διοικητικό κόστος της προσφοράς του, που ανέρχεται συνολικά σε 3.200 ευρώ, διακριτά από το εργολαβικό κέρδος, τον εξοπλισμό φύλαξης και τις νόμιμες κρατήσεις, ενώ στην προσφορά του δηλώνει πως θα απασχολήσει 105,01 άτομα πλήρους απασχόλησης και άρα, οφείλει για εισφορά υπέρ **** $20 \times 105,01 = 2.100,20$ ευρώ ετησίως, με αποτέλεσμα, αφαιρουμένου του ως άνω ποσού να απομένουν 1.099,80 ευρώ για την κάλυψη κάθε άλλης υπαγόμενης στο διοικητικό κόστος δαπάνης, ενώ ως κονδύλι αναλωσίμων υπολόγισε 720,00 ευρώ. Ο δε πρώτος προσφεύγων επικαλείται κόστος 3.900 ευρώ μόνο για τα τέλη σύνδεσης για τους 25 απαιτούμενους ασυρμάτους*****, ενώ όμως ο πρώτος παρεμβαίνων αποδεικνύει με επιστολή τηλεπικοινωνιακού φορέα ότι δύναται να καλύψει την ως άνω απαίτηση για 100 ευρώ ετησίως, χωρίς να καταλείπεται περιθώριο κρίσης ότι τυχόν απαιτείται επιπλέον τούτου του ποσού και πρόσθετο κόστος σύνδεσης ούτε τα παραπάνω επικαλούμενα εκ του παρεμβαίνοντος προκύπτουν ως αόριστα, όπως αβάνισμα ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται. Περαιτέρω, όσον αφορά το κόστος των αλεξίσφαιρων γιλέκων, ο παρεμβαίνων επικαλείται χρησιδάνειο άνευ ανταλλάγματος αυτών,

το οποίο υπάγεται, όπως ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται σε τέλος χαρτοσήμου, ισχυρισμός που πάντως, ακόμη και αν γίνει δεκτός ο ισχυρισμός κόστους 20 ευρώ ανά γιλέκο για 110 γιλέκα άγει σε κόστος τέλους χαρτοσήμου $3\% \times 2.200 = 66$ ευρώ, ομοίως δε οφείλεται τέτοιο αντίστοιχο κόστος για τα χρησιδανειζόμενα κατά τον πρώτο παρεμβαίνοντα, ανακλαστικά γιλέκα, υποδήματα ασφαλείας, στολές, φακούς και κιτ πρώτων βοηθειών. Αντίθετα, πάντως με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, όσον αφορά το υπό 2.4.3.2.iii κόστος εκπαίδευσης, κατά τον όρο 2.4.4 υφίσταται ειδική πρόβλεψη περί του ότι αυτό δεν συνυπολογίζεται στην οικονομική προσφορά και δεν συνέχεται με το προσφερόμενο συμβατικό τίμημα, όρος που ανεπιφύλακτα έγινε δεκτός στον νυν διαγωνισμό από το σύνολο των μετεχόντων και άρα, το παραπάνω κόστος εκπαίδευσης ευλόγως, βάσει του ως άνω όρου, δεν ήταν ληπτέο υπόψη για τη διαμόρφωση του διοικητικού κόστους προσφοράς. Περαιτέρω, όπως βάσιμα επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων, στα ως άνω κόστη και δη, στο διοικητικό κόστος, έπρεπε να υπολογιστεί κόστος ασφαλιστικής κάλυψης, ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, ως και κόστους εγγυητικών συμμετοχής και καλής εκτέλεσης. Ειδικότερα, κατ' άρ. 10 Ν. 3850/2010, οι επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών φύλαξης υπάγονται στην ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β ως προς τον σκοπό απασχόλησης τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας, για την οποία ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β, το άρ. 21 παρ. 1 ορίζει πως για επιχειρήσεις με έως 1000 εργαζόμενους, απαιτούνται ανά έτος 2,5 ώρες εργασίας τεχνικού ασφαλείας και 0,6 ώρες ιατρού εργασίας, ήτοι 3,1 ώρες συνολικά ανά έτος, ο δε παρεμβαίνων στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του, δηλώνει ο ίδιος την απασχόληση 105,1 εργαζομένων και άρα, εκ του επιχειρηματικού κόστους του για την απασχόληση ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, θα πρέπει τουλάχιστον να επιμερισθούν στο νυν διοικητικό κόστος 63,06 ώρες εργασίας ιατρού εργασίας και 262,75 ώρες τεχνικού ασφαλείας και συνολικά 325,81 ώρες εργασίας τέτοιων προσώπων ανά έτος, ώρες που ακόμη και αν υπολογιστούν με βάση το όλως χαμηλό και αναντίστοιχο με το αναλογούν για απασχόληση τέτοιου εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού, κόστος φυλάκων κατά την προσφορά του παρεμβαίνοντος, ήτοι

6,1745965 ευρώ ανά ώρα, αντιστοιχεί σε 2.011,745 ευρώ μόνο του. Αβάσιμος είναι πάντως ο ισχυρισμός ότι ο παρεμβαίνων δεν θα επιβαρυνθεί καθόλου σχετικά με τη νυν σύμβαση για ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας, καθώς και με δεδομένο ότι ήδη λαμβάνει σχετικές υπηρεσίες για την όλη επιχείρηση του από τρίτο, τούτο ουδόλως αναιρεί ότι μέρος του σχετικού κόστους που ήδη τυχόν καταβάλλει για αυτές, θα επιμεριστεί στη νυν σύμβαση, αναλόγως του προσωπικού που θα απασχολήσει. Εξάλλου, τα ανωτέρω δεν σημαίνουν παρά ότι το οικείο κόστος συνιστά αναλογία του συνολικού κόστους της επιχείρησης του, πλην όμως τα ανωτέρω συνιστούν συμπέρασμα ούτως ή άλλως εξαγόμενο επί τη βάση ότι ακριβώς, θα επιμεριστεί στην υπό ανάθεση σύμβαση μόνο το αντιστοιχούν στην απασχόληση των εργαζομένων του για τη νυν σύμβαση, μέρος του συνολικού σχετικού κόστους για ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας της επιχείρησης του, ουδόλως πάντως ο παρεμβαίνων αντικρούει τους οικείους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, οι οποίοι άγουν στο ως άνω κόστος, ακόμη και αν ληφθούν υπόψη μόνο 6,1745965 ευρώ ανά ώρα. Το δε γεγονός ότι τα παραπάνω κόστη ενσωματώνονται στο γενικό λειτουργικό κόστος της επιχείρησης, ουδόλως αναιρεί τα ανωτέρω αφού το γενικό λειτουργικό κόστος συνιστά, καθ' ο μέρος επιμερίζεται στη νυν σύμβαση, αναγκαίο μέρος του διοικητικού κόστους της νυν σύμβασης, άλλως, η σύμβαση θα κατέληγε εν τέλει ζημιογόνος (αν ο ανάδοχος κάλυπτε μόνο τα άμεσα περί αυτής κόστη και όχι το μέρος επί του εμμέσου κόστους του, που αυτή συνεπάγεται), ενώ συγχρόνως το κόστος των ως άνω υπηρεσιών συναρτάται με τους απασχολούμενους εργαζόμενους και αν ο οικονομικός φορέας δεν αναλάβει τη νυν σύμβαση είτε δεν θα απασχολήσει τον σχετικό με αυτό το έργο, αριθμό εργαζομένων είτε θα τους απασχολήσει σε άλλα έργα, που αντιστοίχως θα επιβαρυνθούν με τον επιμερισμό της οικείας δαπάνης, ενώ η απασχόληση αυτών στο νυν έργο αναγκαία θα αποστερήσει τον οικονομικό φορέα από το ανάλογο προσωπικό, με αποτέλεσμα είτε να μη δύναται να αναλάβει περαιτέρω έργα, αντιστοιχούντα στην αφιερωμένη στο νυν έργο απασχόληση είτε να πρέπει να προσλάβει νέους εργαζόμενους, προσαυξάνοντας και το σχετικό κόστος ιατρού και τεχνικού, ενώ άλλωστε, υπό την ερμηνεία που προβάλλει ο

παρεμβαίνων, εφόσον απασχολεί ούτως ή άλλως και φύλακες δεν θα χρειαζόταν να υπολογίσει ούτε το αντιστοιχούν στη νυν σύμβαση εργατικό και ασφαλιστικό του κόστος. Κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω, το ολικό κονδύλι διοικητικού κόστους 3.200 ευρώ σε ετήσιο επίπεδο της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος, δεν επαρκεί ούτε για την κάλυψη του τεκμηριωμένου κόστους εισφορών υπέρ **** σε συνδυασμό με το όλως στοιχειώδες και κατά νόμο οφειλόμενο κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας και τούτο ασχέτως όλων των υπολοίπων δαπανών που επάγεται η συμμετοχή στη διαδικασία και η εκτέλεση της σύμβασης. Περαιτέρω, κατά τον όρο 2.2.5 της διακήρυξης θεσπίσθηκε κριτήριο επιλογής συνιστάμενο στο ότι «Γ. Οι οικονομικοί φορείς πρέπει να έχουν δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης έναντι επαγγελματικών κινδύνων κατά τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης, σύμφωνα με τους λοιπούς όρους που αναλύονται στο σημείο 4.7 της παρούσας. Ποσό 5.000.000,00 νόμισμα ευρώ.», κατά τον δε όρο 2.2.9.2.B3 πρέπει να υποβληθεί ως δικαιολογητικό κατακύρωσης σχέδιο ασφαλιστηρίου συμβολαίου, που θα πρέπει πάντως να υπογραφεί πριν την υπογραφή της υπό ανάθεση σύμβασης και το οποίο κατά τον παραπεμπόμενο εκ του άρ. 2.2.9.2.B3 όρο 4.7 της διακήρυξης θα πρέπει να έχει το ακόλουθο περιεχόμενο «Ο ανάδοχος καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης, χωρίς να περιορίζονται οι ευθύνες και οι υποχρεώσεις του σύμφωνα με τη σύμβαση, οφείλει να ασφαλίσει προσωπικό, μηχανήματα, υλικά και τρίτους, με δικές του δαπάνες με βάση τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας και του παρόντος άρθρου τη Γενική Αστική Ευθύνη, την Εργοδοτική Ευθύνη, καθώς και την Επαγγελματική Ευθύνη αυτού για τις υπηρεσίες φύλαξης... Ο ανάδοχος πρέπει να παραδώσει το ασφαλιστήριο συμβόλαιο δύο (2) ημέρες τουλάχιστον πριν την υπογραφή της σύμβασης...». Είναι σαφές επομένως, ότι για την εκτέλεση της σύμβασης ο ανάδοχος θα πρέπει να διαθέτει ασφαλιστική σύμβαση εν ισχύ, επαγόμενη κόστος για τον ίδιο, που μάλιστα, δεδομένου ότι το ασφαλιστήριο θα καλύψει το σύνολο των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, αν μη τι άλλο, εν μέρει αυτό και η συνεπαγόμενη για τη διατήρηση του δαπάνη, ήτοι ασφάλιστρο, επιβαρύνει κοστολογικά την υπό ανάθεση σύμβαση, αναλογικά πάντα ως προς το μέρος

που αυτή αντιπροσωπεύει σε σχέση με τον κύκλο εργασιών της επιχείρησης. Και ναι μεν, όπως επικαλείται ο πρώτος παρεμβαίνων, η επιχείρηση του δύναται να διαθέτει ήδη ισχύον σχετικό ασφαλιστήριο, τούτο όμως δεν αναιρεί ότι η προσφορά του θα πρέπει να συνυπολογίζει την κάλυψη κάθε σχετιζόμενης με την εκτέλεση της σύμβασης, διοικητικής δαπάνης και εν γένει επιβάρυνσης που συνεπάγεται κοστολογικά το έργο στο σύνολο του διοικητικού κόστους λειτουργίας της επιχείρησης, υπό την έννοια ότι το υπολογιζόμενο διοικητικό κόστος δεν δύναται να είναι τόσο χαμηλό ώστε να μην είναι δυνατόν να καλύψει κοστολογικά την επιβάρυνση που η υπό ανάθεση σύμβαση θα επιφέρει στο κόστος της επιχείρησης, αφού διαφορετικά θα γινόταν αποδεκτή ζημιολόγος προσφορά ή προσφορά διακινδυνεύουσα την κάλυψη των εργατικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων του οικονομικού φορέα. Υπό τα ως άνω, το ήδη ισχύον ασφαλιστήριο του συνιστά λειτουργικό κόστος της όλης επιχείρησης του, πλην όμως προδήλως επιμερίζεται στο σύνολο των δραστηριοτήτων του κοστολογικά και άρα, το νυν συμβατικό αντικείμενο μαζί με κάθε άλλο αντικείμενο που εκτελεί υποδέχεται επιμερισμένο ανάλογα με την αξία του, μέρος του κόστους του οικείου ασφαλιστρού. Άλλως, το οικείο ασφάλιστρο δεν θα ήταν επιμεριστέο σε κανένα αντικείμενο που εκτελεί ο παρεμβαίνων με συνέπεια, αν τυχόν θεωρηθεί ότι το κόστος του δεν επιμερίζεται στις δραστηριότητες του, άρα και το συγκεκριμένο υπό ανάθεση αντικείμενο, να συνιστά ακάλυπτο από έσοδο, λειτουργικό έξοδο της επιχείρησης και άρα ζημία. Πλην όμως, το διοικητικό κόστος στον υπολογισμό οικονομικής προσφοράς σκοπεί ακριβώς στην κάλυψη των γενικών λειτουργικών και διοικητικών εξόδων της επιχείρησης, που επιμερίζονται στις συνολικές τους δραστηριότητες, ακριβώς προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η προσφορά δεν είναι απλώς προσχηματικά βιώσιμη, καλύπτοντας μόνο τα άμεσα κόστη εκτέλεσης της σύμβασης, αλλά και κάθε συνεχόμενο με αυτήν έμμεσο κόστος, που αν δεν καλύπτεται επιμεριζόμενο πάντα αναλόγως, η σύμβαση θα κατέληγε εμμέσως πλην σαφώς, ζημιολόγος, διακινδυνεύοντας μάλιστα και την τήρηση των εργοδοτικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων του οικονομικού φορέα. Οποιοδήποτε πάντως, ένα τέτοιο ασφαλιστήριο κάλυψης τουλάχιστον

5.000.000 ευρώ, όπως το παραπάνω, επάγεται ευλόγως ένα ουδόλως αμελητέο κόστος που έπρεπε να έχει ληφθεί υπόψη από τον πρώτο παρεμβαίνοντα στο κονδύλι διοικητικού κόστους της προσφοράς του, το οποίο κατά τα ως άνω όμως δεν επαρκεί καν για να καλύψει λοιπά διακριτά διοικητικά κόστη και το οποίο άλλωστε, οφείλει να καλύπτει και κάθε άλλο κόστος συμμετοχής και γενικό έξοδο εποπτείας, εκτέλεσης, διασφάλισης ποιότητας σε σχέση με τη σύμβαση. Σε αντίθεση πάντως με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, η ΤΠ -6, σελ. 85 της διακήρυξης, ρητά ορίζει ότι κάθε εργαζόμενος πρέπει να φέρει στολή, η οποία (στολή) θα πρέπει να φέρει «τα εξής διακριτικά... τηλέφωνα εταιρείας», δηλαδή η στολή θα πρέπει να αναγράφει το τηλέφωνο της εταιρείας και όχι ότι οι εργαζόμενοι που θα φορούν τη στολή απαιτείται να φέρουν ειδικώς εταιρικά κινητά τηλέφωνα, κατά τα λοιπά δε, οι ισχυρισμοί του πρώτου προσφεύγοντος περί υποχρέωσης για τη λειτουργική εκτέλεση της σύμβασης, δαπάνης κινητών τηλεφώνων σε κάθε περίπτωση, δεν ερείδονται στο γράμμα της διακήρυξης και προσθέτουν νέες απαιτήσεις που δεν προβλέπονται από αυτήν. Συνεπεία των ανωτέρω, ο πρώτος παρεμβαίνων εν τέλει, αφαιρουμένων εισφορών υπέρ **** και μη συμπεριλαμβανομένων εξοπλισμού και αναλωσίμων που υπολογίστηκαν σε διακριτό κονδύλι της οικονομικής προσφοράς, υπολογίζει διοικητικό κόστος $(3.200 - 2.120 =) 1.080$ ευρώ. Ακόμη και αν γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί του ότι για εγγυήσεις εγγυητικών συμμετοχής και καλής εκτέλεσης θα δαπανήσει μόλις $30 \times 2 = 60$ ευρώ συνολικά και ακόμη και αν για τη σύνδεση των ασυρμάτων του δαπανήσει μόλις 100 ευρώ όπως πάλι ισχυρίζεται, απομένουν $(1.080 - 60 - 100 =) 920$ ευρώ. Το ποσό αυτό, χωρίς να ληφθούν υπόψη κόστη στολών, αλεξίσφαιρων και εξοπλισμού κάθε είδους, που άλλωστε, εκτός του ότι επικαλείται ο πρώτος παρεμβαίνων ατελές χρησιδάνειο από τρίτο, σε κάθε περίπτωση αφορά το διακριτό κονδύλι του εξοπλισμού και αναλωσίμων, ανερχόμενο σε ποσοστό μόλις 0,05633% της άνευ ΦΠΑ οικονομικής προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος, προορίζεται για να καλύψει επιμερισμένο κόστος ασφαλιστηρίου 5.000.000 ευρώ, κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας (που μόνο του αντιστοιχεί σε 2.011,745 ευρώ κατά τα

ανωτέρω), αλλά και κάθε άλλο γενικό κόστος διοίκησης, εποπτείας και μεταφοράς προσωπικού, νομικής και λογιστικής υποστήριξης σε μια σύμβαση όπου θα απασχοληθούν 105,1 εργαζόμενοι και άνευ ΦΠΑ τιμήματος 1.633.133,81 ευρώ. Ακόμη δε και αν δεν υφίσταντο τα ειδικά κόστη ασφαλιστηρίου και ιατρού και τεχνικού ασφαλείας, το ως άνω ποσό 920 ευρώ και ποσοστού 0,05633% επί του τιμήματος άνευ ΦΠΑ είναι ιδιαίτερως χαμηλό για την κάλυψη του διοικητικού, άνευ αναλωσίμων και εξοπλισμού, κόστος της σύμβασης. Πλην όμως δεδομένου ότι αφενός το ασφαλιστήριο επάγεται επιμερισμό ουδόλως αμελητέου κόστους στη νυν προσφορά, αφετέρου μόνο του το κόστος ιατρού και τεχνικού είναι αδύνατον να καλυφθεί από το ως άνω κονδύλι, ακόμη και αν δεν υφίστατο κανένα άλλο κόστος, η προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος προκύπτει ως άνευ ετέρου ζημιογόνος και αδύνατον να εξυπηρετηθεί με βιώσιμο οικονομικά τρόπο, παρά μόνο αφήνοντας ακάλυπτα σημαντικές διοικητικές δαπάνες της επιχείρησης του, σχετιζόμενες με την υπό ανάθεση σύμβαση, οι οποίες ούτως θα καταλήξουν σε ζημία. Συνεπώς, ασχέτως του άρ. 88 Ν. 4412/2016 περί ασυνήθιστα χαμηλής οικονομικής προσφοράς που πάντως προϋποθέτει μια προσφορά που δεν προκύπτει άνευ ετέρου ζημιογόνος, αλλά μια προσφορά που ενδέχεται ακόμη και σφόδρα, πλην όμως απλώς ενδέχεται να είναι ζημιογόνος, ο όρος 2.4.4 της διακήρυξης απαίτησε συνυπολογισμό στην προσφορά ευλόγου ποσοστού διοικητικού κόστους παροχής υπηρεσιών, με αποτέλεσμα εφόσον προσφορά, όπως αυτή του πρώτου παρεμβαίνοντος, δεν περιέχει απλώς ιδιαίτερα χαμηλό διοικητικό κόστος, αλλά τόσο χαμηλό διοικητικό κόστος ώστε να είναι αδύνατη η εξυπηρέτηση συγκεκριμένων υποχρεώσεων της σύμβασης να είναι άνευ ετέρου απορριπτέα και τούτο ασχέτως του όλως διαφορετικού ζητήματος περί αναλωσίμων και εξοπλισμού φύλαξης που αφορούν το αυτοτελές κονδύλι των 720 ευρώ της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος. Συνεπώς, κατ' αποδοχή του τρίτου λόγου της πρώτης προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, η προσφορά του του πρώτου παρεμβαίνοντα είναι αποκλειστέα.

4. Επειδή, σε συνέχεια της αμέσως προηγούμενης σκέψης και όσον αφορά τους συναφείς ισχυρισμούς της δεύτερης προσφυγής, περί του ότι ο πρώτος παρεμβαίνων δια υπολειπομένου άνευ εισφορών **** κονδυλίου 1080 ευρώ για διοικητικό κόστος και 720 ευρώ ως κονδύλι εξοπλισμού φύλαξης, δεν δύναται να καλύψει λειτουργικό κόστος χρήσης ασυρμάτων, δαπάνη εκπαίδευσης, δαπάνη χρήσης ανακλαστικών γιλέκων και υποδημάτων ασφαλείας και δαπάνη χρήσης αλεξίσφαιρων γιλέκων, ως και δαπάνη χρήσης κινητών τηλεφώνων, για αποφυγή επαναλήψεων σε σχέση με όσα ήδη διαγνώσθηκαν στο πλαίσιο της πρώτης προσφυγής, προκύπτει ότι πρώτον, ο πρώτος παρεμβαίνων αν μη τι άλλο παρουσιάζει στοιχείο περί κόστους χρήσης ασυρμάτων 100 ευρώ συνολικά, δεύτερον, ρητά η διακήρυξη επέτρεψε να μη συνυπολογιστεί κόστος εκπαίδευσης στην οικονομική προσφορά και άρα, δεν δύναται να θεωρηθεί ότι παρά τον σαφώς αντίθετο όρο, έπρεπε ο πρώτος παρεμβαίνων να την υπολογίσει, τρίτον, δεν προκύπτει και δη με σαφήνεια καμία απαίτηση περί κινητών τηλεφώνων και τέταρτον, ο πρώτος παρεμβαίνων σχετικά με τα ανακλαστικά και αλεξίσφαιρα γιλέκα, τα υποδήματα και τον λοιπό εξοπλισμό αποδεικνύει σχετικό χρησιδάνειο, που ναι μεν υπάγεται σε τέλος χαρτοσήμου, το ποσό όμως αυτού δεν υπερβαίνει το 3%, με αποτέλεσμα ακόμη και αν οι ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος περί του επιμέρους κόστους αυτού του εξοπλισμού κριθούν βάσιμοι (προβάλλοντας, 357 ευρώ για ανακλαστικά γιλέκα, 1.575 ευρώ για υποδήματα ασφαλείας και 3.150 ευρώ για αλεξίσφαιρα γιλέκα και άρα, 5.082 ευρώ συνολικά), το οικείο κόστος χαρτοσήμου δεν υπερβαίνει τα 152,46. Σημειωτέον δε, ότι ο δεύτερος προσφεύγων συγχέει το διοικητικό κόστος, $3.200 - 2.120 = 1.080$ ευρώ, που αφορά κονδύλια όπως το κόστος σύνδεσης ασυρμάτων, με το κόστος εξοπλισμού των 720 ευρώ που αφορά κονδύλια όπως το κόστος αλεξίσφαιρων, υποδημάτων και ανακλαστικών γιλέκων. Επιπλέον, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται μη κάλυψη κόστους εξοπλισμού πρώτων βοηθειών και στολών προσωπικού, πλην όμως οι ισχυρισμοί του αφενός είναι αόριστοι αφού δεν προβάλλει κάποιο έστω επικαλούμενο σχετικό κόστος αυτού του εξοπλισμού, αφετέρου καλύπτονται τα ανωτέρω ούτως ή άλλως από το χρησιδάνειο του

πρώτου παρεμβαίνοντος, που ναι μεν επάγεται ένα μικρό σχετικά κόστος, πλην όμως δεν προκύπτει εκ των ισχυρισμών του δεύτερου προσφεύγοντος κάποιο εκ του ιδίου επικαλούμενο σχετικό κόστος κτήσης, ώστε να υποτεθεί το σχετικό κόστος χαρτοσήμου. Συνεπώς, δεν προκύπτει ανεπάρκεια του οικείου κονδυλίου εξοπλισμού του πρώτου παρεμβαίνοντος ούτε όμως, βάσει πάλι των προβαλλόμενων εκ του δεύτερου προσφεύγοντος ισχυρισμών, το ιδιαίτερος, έστω, χαμηλό των οικείων κονδυλίων του, με βάση τουλάχιστον όσα κονδύλια ισχυρίζεται σχετικά ο δεύτερος προσφεύγων. Απορριπτέος είναι πάντως ο ισχυρισμός του δεύτερου προσφεύγοντος, ότι μόνη της η συμπερίληψη του κόστους **** στο διοικητικό κόστος συνιστά λόγο απόρριψης της προσφοράς, αφού παραδεκτώς μεν το οικείο κόστος δεν υπολογίσθηκε στις ασφαλιστικές εισφορές, αλλά αναγκαία στο διοικητικό κόστος του πρώτου παρεμβαίνοντος, πλην όμως σε κάθε περίπτωση τούτο σημαίνει ότι το αφαιρουμένου αυτού του κόστους, υπολειπόμενο διοικητικό κόστος θα πρέπει πάντως να καλύπτει τις απαιτήσεις διοικητικού κόστους που συνεχονται με την υπό ανάθεση σύμβαση. Όσον όμως αφορά το κονδύλι του διοικητικού κόστους, όπως και ο δεύτερος προσφεύγων, βλ. και αμέσως προηγούμενη σκέψη, ισχυρίζεται θα έπρεπε αυτό να καλύπτει κόστος ασφαλιστηρίου 5.000.000 ευρώ και κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, τα οποία όμως είναι αδύνατον να καλυφθούν με τα 1080 ευρώ, του εκτός ****, διοικητικού κόστους του πρώτου παρεμβαίνοντος, όπως ήδη αναλυτικά αιτιολογήθηκε στο πλαίσιο του ίδιου ισχυρισμού του πρώτου προσφεύγοντος και τα οποία ισχύουν και για τον ίδιο ισχυρισμό του δεύτερου προσφεύγοντος. Αβάσιμοι είναι δε οι ισχυρισμοί του αναθέτοντος ως προς τις περί του διοικητικού κόστους του πρώτου παρεμβαίνοντος, αιτιάσεις αμφοτέρων των προσφευγόντων, περί πιθανότητας επίτευξης χαμηλότερου κόστους διότι τα ως άνω προκύπτουν επί τη βάσει παράλειψης υπολογισμού εν όλω ή έστω στο όλως κατ' ελάχιστο απαιτητό κόστος, κονδυλίων διοικητικού κόστους και εξοπλισμού, ενώ ομοίως απορριπτέοι είναι και οι ισχυρισμοί του αναθέτοντος περί κάλυψης τυχόν ανεπαρκώς προϋπολογισθέντος κόστους εκ του όλως διακριτού κονδυλίου του εργολαβικού κέρδους, πολλώ δε μάλλον ενώ αυτό υπολογίσθηκε σε όλως χαμηλά επίπεδα ύψους 0,036898556% επί της

προσφοράς, με αποτέλεσμα ακόμη και ήταν δυνατός σχετικός συμψηφισμός να μην προκύπτει ότι καταλείπεται ποσό για εύλογο εργολαβικό κέρδος και ενώ άλλωστε, τα αποδεικνυόμενα ως παραλειφθέντα να υπολογιστούν οικεία ποσά κατά τα ανωτέρω, υπερβαίνουν το ως άνω κέρδος 600 ευρώ. Άρα, κατ' αποδοχή και της δεύτερης προσφυγής, πρέπει να απορριφθεί η προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος και δη, άνευ ετέρου, λόγω αποδεδειγμένης ανεπάρκειας του κονδυλίου του διοικητικού του κόστους, να καλύψει τις απαιτήσεις διοικητικού κόστους της σύμβασης, πολλώ δε μάλλον σε συνδυασμό και με κάθε γενικό λειτουργικό έξοδο συμμετοχής, νομικής και λογιστικής υποστήριξης, εποπτείας, εκτέλεσης, μεταφοράς προσωπικού και ποιότητας υπηρεσιών, που επάγεται η νυν διαδικασία και η νυν σύμβαση.

5. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά του δεύτερου παρεμβαίνοντος σκέλος της πρώτης προσφυγής, ο ισχυρισμός του πρώτου προσφεύγοντος περί υποκοστολόγησης ώρας εργασίας σε 6,183 ευρώ αντί 6,195 ευρώ, οι αιτιάσεις του πρώτου προσφεύγοντος ερείδονται, βλ. και σκ. 3, επί του σκέλους της πρώτης προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, ερείδονται επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης απασχόλησης προσωπικού με 5 χρόνια πρόσληψη στον ίδιο εργοδότη, ως και χορήγησης 25 αντί 24 ημερών αδείας, η οποία προβλέπεται για το 1^ο έτος απασχόλησης στον ίδιο εργοδότη, που είναι και το κριτήριο για την κατάγνωση ημερών αδείας και όχι ο συνολικός χρόνος προϋπηρεσίας του εργαζόμενου σε κάθε εν γένει εργοδότη. Άλλωστε, όπως ήδη κρίθηκε ανωτέρω, το κόστος ώρας 6,1745965 ευρώ δεν είναι παράνομο και άρα, πολλώ δε μάλλον δεν δύναται να είναι παράνομο κόστος ώρας 6,183 ευρώ. Άρα, ο ως άνω ισχυρισμός είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον περί εσφαλμένου υπολογισμού εκ μέρους του δεύτερου παρεμβαίνοντος, ωριαίου κόστους προσωπικού σε 3,899, αντί 3,8999 ευρώ και το προκύπτον ανά μήνα και ανά εργαζόμενο υπόλοιπο 0,15 ευρώ, εξαιτίας της ως άνω στρογγυλοποίησης, με επικαλούμενο αποτέλεσμα την εν τέλει διαφορά σε επίπεδο συνόλου μικτών αποδοχών ομάδας έργου, προκύπτει πως όντως, το κόστος ώρας ανέρχεται σε $(650/166,67, 25 \times 6,67 = 166,67)$ 3,899922002 ευρώ, στρογγυλοποιούμενο όσον αφορά το 3^ο δεκαδικό ψηφίο κατά τους

μαθηματικούς κανόνες σε 3,9 και όχι 3,89 ή 3,899 ευρώ. Δεδομένου ότι η οικονομική προσφορά του δεύτερου παρεμβαίνοντος αναφέρει 263.350 ισοδύναμες ώρες εργασίας μη προσαυξημένης αμοιβής, το οικείο γινόμενο με βάση την ως άνω αληθή τιμή ώρας, χωρίς στρογγυλοποίηση (η οποία κατά τα ως άνω οδηγεί σε αύξηση και όχι μείωση του αριθμού, αφού το τελευταίο πριν το τρίτο ψηφίο, είναι «9» που στρογγυλοποιείται σε «0» επόμενης δεκάδας), καταλήγει σε 1.027.044,459 ευρώ και όχι 1.026.989,70 ευρώ που αναφέρει ο δεύτερος παρεμβαίνων, με αποτέλεσμα όλος ο υπολογισμός της σελ. 8 της ανάλυσης οικονομικής προσφοράς του που εκκινεί από το ποσό αυτό, προσθέτοντας περαιτέρω, δώρα, επιδόματα, κόστος αντικατάστασης και εν τέλει εισφορές να είναι υποκοστολογημένο. Δεδομένου δε ότι ο δεύτερος παρεμβαίνων κατέληξε σε 1.625.002,60 ευρώ συνολικό κόστος αποδοχών και εισφορών, αφαιρουμένης της μη επηρεαζόμενης από τα ανωτέρω εισφοράς υπέρ ****, προκύπτει πως αν δεν είχε εμφιλοχωρήσει το ως άνω σφάλμα, το συνολικό άνευ εισφοράς **** κόστος αποδοχών και εισφορών θα ανερχόταν σε $[(1.625.002,60/1.026.989,70) \times 1.027.044,459 =]$ 1.625.089,245 ευρώ, ήτοι 86,645 ευρώ παραπάνω από όσα υπολόγισε ο δεύτερος παρεμβαίνων, η προσφορά του οποίου κατ' αποδοχή των ως άνω ισχυρισμών του πρώτου προσφεύγοντος είναι απορριπτέα ως μη καλύπτουσα το ελάχιστο εργατικό και ασφαλιστικό κόστος και τούτο αδιαφόρως αν όπως ισχυρίζεται υπολόγισε στο ασφαλιστικό του κόστος τις ούτως ή άλλως οφειλόμενες εισφορές υπέρ ****. Περαιτέρω, ο πρώτος προσφεύγων προβάλλει ότι ο δεύτερος παρεμβαίνων περιλαμβάνοντας στην προσφορά του διοικητικό κόστος 5.748,11 ευρώ και 5.060 ευρώ για κόστος εξοπλισμού και αναλωσίμων, δεν δύναται να καλύψει τις οικείες απαιτήσεις εκτέλεσης της σύμβασης. Καταρχάς, ο ισχυρισμός περί κόστους χρήσης κινητών τηλεφώνων είναι απορριπτέος, διότι κατά τα ανωτέρω δεν υφίσταται τέτοια απαίτηση. Περαιτέρω, όσον αφορά το κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, με δεδομένο ότι ο δεύτερος παρεμβαίνων δηλώνει απασχόληση 105 ατόμων, προκύπτει, βλ. και σκ. 3, ανωτέρω, η απαίτηση απασχόλησης τέτοιων επιστημόνων ανά απασχολούμενο εργαζόμενο για 3,1 ώρες συνολικά ανά έτος (και όχι 0,4 και 0,4 αντίστοιχα, που αφορά

επιχειρήσεις κατηγορίας Γ, ενώ όμως η προκείμενη δραστηριότητα, ως μη αφορώσα γεωργία, κτηνοτροφία, εμπόριο, εστιατόρια, ξενοδοχεία, επικοινωνίες, μεταφορές, αποθηκεύσεις, τράπεζες, οικονομικά ιδρύματα, ασφάλειες, διεκπεραιώσεις υποθέσεων, ενοικιάσεις κινητών και ακινήτων και διοικητικές και οικονομικές υπηρεσίες, υπάγεται στην κατηγορία Β) και άρα, θα πρέπει τουλάχιστον να επιμερισθούν στο νυν διοικητικό κόστος 63, ώρες εργασίας ιατρού εργασίας και 262,5 ώρες τεχνικού ασφαλείας και συνολικά 325,5 ώρες εργασίας τέτοιων προσώπων ανά έτος, ώρες που ακόμη και αν υπολογιστούν με βάση το όλως χαμηλό και αναντίστοιχο με το αναλογούν για απασχόληση τέτοιου εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού, κόστος φυλάκων όπως το ισχυρίζεται ο δεύτερος παρεμβαίνων, ήτοι 6,174 ευρώ ανά ώρα, αντιστοιχεί σε 2.009,637 ευρώ μόνο του και όχι 700 ευρώ, όπως το υπολογίζει ο δεύτερος παρεμβαίνων, αλυσιτελώς επικαλούμενος τη διαφορετική οργάνωση της επιχείρησης του σε σχέση με τον πρώτο προσφεύγοντα, αφού το οικείο κόστος εξάγεται εκ του νόμου σε συνδυασμό με το κόστος εργασίας των ως άνω επιστημόνων που πάντως δεν μπορεί να είναι μικρότερο από αυτό των φυλάκων. Ο δε δεύτερος παρεμβαίνων στοχειοθετεί το διοικητικό κόστος 5.727,20 ευρώ που δήλωσε ως άθροισμα κόστους 3.900 για χρήση ασυρμάτων, 97,20 ευρώ για τέλος κινητών, 1000 ευρώ για κάλυψη ασφαλιστηρίου και 30 ευρώ για εγγυητική επιστολή καλής εκτέλεσης, μαζί με 700 ευρώ κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας. Όμως, τα ως άνω σημαίνουν ότι ο δεύτερος παρεμβαίνων με το ως άνω συνολικό ποσό που εξαντλείται πλήρως στα ως άνω έξοδα, δεν καταλείπει υπόλοιπο για άλλες δαπάνες διοικητικού κόστους, με συνέπεια όχι μόνο να μην καλύπτεται ο επιμερισμός των γενικών εξόδων της επιχείρησης στο έργο ούτε το κόστους εποπτείας και μετακίνησης εργαζομένων ως και διασφάλισης ποιότητας ούτε νομικής και λογιστικής υποστήριξης, αλλά ούτε το κόστος εγγυητικής συμμετοχής και ενώ μάλιστα, το κόστος ιατρού και τεχνικού υποκοστολογήθηκε σημαντικά, με αποτέλεσμα τούτο σε συνδυασμό με την έλλειψη υπολοίπου στο διοικητικό κόστος για την κάλυψη της οικείας διαφοράς, να άγει στο συμπέρασμα όλως ανεπαρκούς διοικητικού κόστους του δεύτερου

παρεμβαίνοντος και άρα, άνευ ετέρου απορριπτέου χαρακτήρα της προσφοράς του, αφού το διοικητικό του κόστος δεν προκύπτει ως τυχόν απλώς ιδιαιτέρως χαμηλό, αλλά αποδεικνυόμενα εκ των ιδίων των ισχυρισμών του δεύτερου παρεμβαίνοντος, ανεπαρκές για την κάλυψη του συνόλου του διοικητικού κόστους της σύμβασης και ως μη έχον λάβει υπόψη και δη στο αναλογούν κατ' ελάχιστο εύλογο ποσό ή και καθόλου κατηγορίες εξόδων διοικητικού κόστους και αυτά, ακόμη και αν γίνουν δεκτά όσα ο δεύτερος παρεμβαίνων αναφέρει για το κόστος, όλων των άλλων πλην ιατρού και τεχνικού, κονδυλίων διοικητικού κόστους, που αναφέρει στην παρέμβαση του. Άρα, κατ' αποδοχή και των ως άνω ισχυρισμών του πρώτου προσφεύγοντος είναι απορριπτέα η προσφορά του δεύτερου παρεμβαίνοντος. Περαιτέρω, ειδικώς όσον αφορά το κόστος εξοπλισμού του, ο δεύτερος παρεμβαίνων αιτιολογεί το ποσό των 5.024 ευρώ της προσφοράς του, ως το άθροισμα 795 ευρώ για στολή, 1.590 ευρώ για μέσα ατομικής προστασίας, 625 ευρώ για κουτιά πρώτων βοηθειών και 2014 ευρώ για αλεξίσφαιρα γιλέκα, αποδεικνύοντας όμως ούτως ότι δεν υπολόγισε κανένα άλλο εξοπλισμό και αναλώσιμο, αλλά ότι το κόστος εξοπλισμού του εξαντλείται στα ανωτέρω χωρίς να καταλείπει υπόλοιπο και τούτο, ενώ για την εκτέλεση της σύμβασης ζητήθηκαν επιπλέον ανακλαστικά γιλέκα, φακοί, μπλοκάκια, στυλό, δελτία ταυτότητας, σφυρίχτρες και ενώ τα ανωτέρω δεν υπάγονται ούτε στα μέσα ατομικής προστασίας (σε αντίθεση πχ με τα υποδήματα ασφαλείας) ούτε σε κάποιο άλλο από τα κονδύλια εξοπλισμού. Επομένως και όσον αφορά το διακριτικό κόστος εξοπλισμού προκύπτει ότι η προσφορά του δεύτερου παρεμβαίνοντος είναι ανεπαρκής και δεν καλύπτει το σύνολο των απαιτούμενων για την εκτέλεση της σύμβασης, αφού ακόμη και αν γίνει δεκτό το κόστος για κάθε εξοπλισμό που αναφέρει ο δεύτερος παρεμβαίνων στην παρέμβαση του, εκ τούτου συγχρόνως συνομολογείται και η μη λήψη υπόψη των λοιπών εξόδων για αναλώσιμα και εξοπλισμό έστω και σε επίπεδο αποσβέσεων ήδη κατεχόμενου εξοπλισμού. Συνεπώς και για αυτόν τον λόγο, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του πρώτου προσφεύγοντος είναι απορριπτέα η προσφορά του δεύτερου παρεμβαίνοντος. Περαιτέρω, όσον αφορά τους περί διοικητικού κόστους και εξοπλισμού, του δεύτερου παρεμβαίνοντος ισχυρισμούς

του δεύτερου προσφεύγοντος, ο τελευταίος επικαλείται ανεπάρκεια των οικείων κονδυλίων για κάλυψη κόστους στολής, εξοπλισμού πρώτων βοηθειών, ασφαλιστικής κάλυψης και κόστους ιατρού και τεχνικού ασφαλείας, ως και κόστους χρήσης ασυρμάτων, δαπάνης εκπαίδευσης προσωπικού, χρήσης ανακλαστικών γιλέκων και υποδημάτων ασφαλείας, αλεξίσφαιρων γιλέκων και χρήσης κινητών τηλεφώνων. Σε συνδυασμό με όσα ήδη αναφέρθηκαν στη νυν και τις προηγούμενες σκέψεις και για αποφυγή επαναλήψεων, προκύπτει ότι καταρχήν έχει υπολογιστεί κόστος χρήσης ασυρμάτων, αλεξίσφαιρων γιλέκων, υποδημάτων ασφαλείας, στολών, εξοπλισμού πρώτων βοηθειών, ασφάλισης και ιατρού και τεχνικού ασφαλείας (σε ανεπαρκές ποσό όμως), ενώ δεν απαιτούνταν κινητά τηλέφωνα πλέον των ασυρμάτων και ενώ, ορίστηκε από τη διακήρυξη ο μη συνυπολογισμός στην οικονομική προσφορά κόστους εκπαίδευσης. Ως εκ τούτου, προκύπτει πως αν μη τι άλλο, δεν υπολογίσθηκε, με βάση όσα κονδύλια ο δεύτερος προσφεύγων ισχυρίζεται και ασχέτως όσων κρίθηκαν κατά τους όλως αυτοτελείς ισχυρισμούς της δεύτερης προσφυγής, το κόστος ανακλαστικών γιλέκων από τον δεύτερο παρεμβαίνοντα, όσον αφορά το κονδύλι εξοπλισμών, ενώ όσον αφορά το κονδύλι διοικητικού κόστους, ο υπολογισμός σε ανεπαρκές επίπεδο κόστους ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας σε συνδυασμό με την απορρόφηση του όλου ποσού διοικητικού κόστους σε άλλα κονδύλια και δαπάνες, άγει ομοίως σε ανεπάρκεια κάλυψης του αληθούς ελάχιστου ευλόγου ποσού για ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας. Επομένως, κατ' αποδοχή των οικείων ισχυρισμών και του δεύτερου προσφεύγοντος, η προσφορά του δεύτερου παρεμβαίνοντος είναι απορριπτέα, λόγω εξαρχής αποδεδειγμένης άνευ ετέρου, ανεπάρκειας τόσο του κονδυλίου διοικητικού κόστους αυτής, όσο και αυτοτελώς του κονδυλίου εξοπλισμού-αναλωσίμων αυτής. Αβάσιμοι είναι δε οι ισχυρισμοί του αναθέτοντος ως προς τους οικείους περί διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων του δεύτερου παρεμβαίνοντος, ισχυρισμούς αμφοτέρων των προσφυγών, περί πιθανότητας επίτευξης χαμηλότερου κόστους διότι τα ως άνω προκύπτουν επί τη βάσει παράλειψης υπολογισμού εν όλω ή έστω στο όλως κατ' ελάχιστο απαιτητό κόστος, κονδυλίων διοικητικού κόστους και εξοπλισμού, ενώ ομοίως

απορριπτέοι είναι και οι ισχυρισμοί του αναθέτοντος περί κάλυψης τυχόν ανεπαρκώς προϋπολογισθέντος κόστους εκ του όλως διακριτού κονδυλίου του εργολαβικού κέρδους, πολλώ δε μάλλον ενώ αυτό υπολογίσθηκε σε όλως χαμηλά επίπεδα ύψους 0,05% επί της προσφοράς, με αποτέλεσμα ακόμη και ήταν δυνατός σχετικός συμψηφισμός να μην προκύπτει ότι καταλείπεται ποσό για εύλογο εργολαβικό κέρδος και ενώ άλλωστε, τα αποδεικνυόμενα ως παραλειφθέντα να υπολογιστούν οικεία ποσά κατά τα ανωτέρω, υπερβαίνουν το ως άνω κέρδος 814,15 ευρώ. Ομοίως, πρέπει να γίνουν δεκτοί και οι ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος περί εσφαλμένου υπολογισμού κόστους ώρας απασχόλησης σε 3,899 ευρώ, λόγω εσφαλμένης στρογγυλοποίησης προς τα κάτω, που άγει σε ακάλυπτο υπόλοιπο εργατικού και ασφαλιστικού κόστους, όπως υπολογίσθηκε στη νυν σκέψη ακριβώς ανωτέρω, στο πλαίσιο των ίδιων ισχυρισμών και του πρώτου προσφεύγοντος.

6. Επειδή, όσον αφορά τους κατά της αποδοχής του πρώτου προσφεύγοντος, ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος, καταρχάς αβασίμως προβάλλει ο τελευταίος ως λόγο αποκλεισμού τη μη συμπερίληψη των εισφορών υπέρ **** στο κόστος ασφαλιστικών εισφορών του πρώτου προσφεύγοντος, αφού η μη συμπερίληψη εκεί ή σε αυτοτελές τυχόν κονδύλι, δεν συνιστά κάποιον κανόνα, αλλά απλώς συνεπάγεται ότι πρέπει να έχουν υπολογιστεί στο διοικητικό κόστος, που κατά την προσφορά του πρώτου προσφεύγοντα υπολογίζεται σε 10.604,03 ευρώ χωρίς κόστος εξοπλισμού, κέρδος και νόμιμες κρατήσεις να συμπεριλαμβάνονται σε αυτό, αλλά σε διακριτά κεφάλαια της ανάλυσης οικονομικής προσφοράς του. Ο δε πρώτος προσφεύγων στην ίδια ανάλυση αναφέρει 105 εργαζόμενους στους οποίους αναλογούν $20 \times 105 = 2.100$ ευρώ εισφορές υπέρ ****, με αποτέλεσμα να απομένουν 8.504,03 ευρώ στο κονδύλι διοικητικού κόστους για κάθε άλλη δαπάνη που υπάγεται στο τελευταίο. Αβάσιμα δε ο δεύτερος προσφεύγων, βλ. και ανωτέρω, επικαλείται ανάγκη υπολογισμού δαπάνης χρήσης κινητών τηλεφώνων και δαπάνης εκπαίδευσης προσωπικού (όπως αιτιολογήθηκε ανωτέρω επί των ταυτόσημων ισχυρισμών του κατά του πρώτου και του δεύτερου παρεμβαίνοντος), ενώ όλως αόριστα και αναπόδεικτα επικαλείται

ανεπάρκεια του ως άνω ποσού για κόστος χρήσης ασυρμάτων, ανακλαστικών γιλέκων και υποδημάτων ασφαλείας, αλεξίσφαιρων γιλέκων, στολών, εξοπλισμού πρώτων βοηθειών, ασφάλισης αστικής, εργοδοτικής και επαγγελματικής ευθύνης ως και ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, ουδόλως δε συνιστά σχετική απόδειξη η εκ μέρους του απλή και αναπόδεικτη δήλωση κατά την κρίση του κόστους του οικείου εξοπλισμού ούτε η προσφορά ενός μεμονωμένου τηλεπικοινωνιακού παρόχου ως προς τους ασύρματους και μάλιστα με απλό πολλαπλασιασμό επί 25 του κόστους μεμονωμένης σύνδεσης και δη, προγράμματος απεριορίστων κλήσεων, που ουδόλως απαιτήθηκε από τη διακήρυξη. Συνεπώς, οι κατά του πρώτου προσφεύγοντος, ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθούν.

7. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η πρώτη και η δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή, καθ' ο μέρος έκαστη στρέφεται κατά της αποδοχής τόσο του πρώτου, όσο και του δεύτερου παρεμβαίνοντος, να απορριφθεί δε η δεύτερη (γενόμενη ούτως δεκτή εν μέρει) προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της αποδοχής του πρώτου προσφεύγοντος. Να απορριφθούν η πρώτη και η δεύτερη Παρέμβαση. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτές τις προσφορές του πρώτου και του δεύτερου παρεμβαίνοντος.

8. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να να επιστραφεί στον πρώτο προσφεύγοντα το παράβολο με αρ. ***** και ποσού 9.900,00 ευρώ και στον δεύτερο προσφεύγοντα το παράβολο με αρ. ***** και ποσού 9.900,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την πρώτη Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει τη δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την πρώτη Παρέμβαση.

Απορρίπτει τη δεύτερη Παρέμβαση.

Ακυρώνει την Απόφαση με αρ. ***** του αναθέτοντος,, καθ' ο μέρος έκρινε ως αποδεκτές τις προσφορές του πρώτου και του δεύτερου παρεμβαίνοντα.

Ορίζει την επιστροφή στον πρώτο προσφεύγοντα του παραβόλου με αρ. ***** και ποσού 9.900,00 ευρώ και στον δεύτερο προσφεύγοντα του παραβόλου με αρ. ***** και ποσού 9.900,00 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 23-10-2020 και εκδόθηκε στις 29-10-2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΞΕΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ